

Een bijzonder talent.

Jan zucht. Hij begrijpt het niet. De oranje fiets met grote wielen ligt naast hem in de graskant. De eindmeet is in zicht. Toch heeft Jan er geen zin meer in. “Waar ben ik toch mee bezig?”, vraagt hij zich af. “Is het dit nu wat ik werkelijk wil?” Hij legt zich in het gras en doet zijn ogen dicht. De zon schijnt op zijn krullen. De eindmeet is nog steeds in zicht.

“Dag Jan,” spreekt een fijne stem. “Dag fee,” lacht Jan. “Wat is dat lang geleden dat ik met je sprak, Waar was je toch?” “Je bent altijd zo druk bezig met fietsen Jan! Wanneer heb je nog tijd om te dagdromen?” Jan knikt. Het fietsen neemt inderdaad veel tijd en energie in beslag. Tijd voor dagdromen is er nog nauwelijks.

“Dat klopt fee, maar leren fietsen is erg belangrijk en een uitdaging voor mezelf. Het is belangrijk te blijven oefenen en steeds sneller te rijden. Dan eindig ik ooit als eerste over de eindmeet!” “Is dat zo belangrijk Jan? En wat gebeurt er na de eindmeet als je de eerste bent? Hoop je dan op applaus?” De fee kijkt hem vragend aan.

Jan fronst zijn wenkbrauwen. “Wat gebeurt er eigenlijk aan de eindmeet? Krijgt hij dan wel applaus? En wat gebeurt er na het applaus? Wat als hij altijd in het peloton aankomt? Krijgt hij dan nooit applaus?”, al die vragen razen door Jan zijn hoofd.

“En je bijzondere talent Jan, wat heb je daarmee gedaan?”, de fee springt rechtop.

“Mijn bijzondere talent? Wat bedoel je daarmee fee?”, vraagt Jan.

“Toen je erg klein was kon je vliegen. Je familie snapte niet hoe je zo snel van A naar B kon raken. Niemand zag hoe je het deed. Je kreeg toen geen applaus maar enkel vervelende vragen.” De fee zwaait heftig met haar vleugels

Jan slaat zich met zijn hand tegen het voorhoofd en lacht. “Hoe kan ik dat vergeten zijn. Ooit vond ik vliegen echt leuk. Ik werd er altijd vrolijk van.” Hij kijkt naar zijn geschaafde knieën en voelt aan de builen op zijn hoofd. Allemaal tekens van het vele oefenen op een fiets met veel te grote wielen.

Op de weg naast hen raast een peloton fietsers voorbij. Naar de eindmeet toe. Op dat ogenblik besluit Jan opnieuw te leren vliegen. Want daar wordt hij vrolijk van, ook zonder applaus.

